

چکیده

در این مقاله، ابعاد مختلف استفاده از ابزارهای غیرمستقیم سیاست پولی مورد بررسی قرار می‌گیرد. از این مباحث می‌توان نتیجه گرفت که اساساً سیاست‌های پولی به یک مجموعه یا چارچوب سیاستی اشاره می‌کند که از ابعاد مختلف از جمله از نظر ابزارهای مستقیم، ابزارهای غیرمستقیم پولی می‌تواند موردنظر باشد. همچنین، انتقال از یک چارچوب سیاست‌گذاری پولی متکی به ابزارهای مستقیم به یک چارچوب سیاست پولی متکی به ابزارهای غیرمستقیم مستلزم طراحی و توسعه بازارهای پولی متعدد است که در هر مورد می‌باید نرخ‌های بازار منعکس‌کننده تعادل نیروهای عرضه و تقاضا در این بازارها باشد. همین‌طور لازم است، طراحی بازارها به گونه‌ای صورت پذیرد که طیف وسیعی از ابزارهای یک‌شبه تا یک‌ساله را پوشش دهد، به گونه‌ای که منحنی بازدهی اقتصاد ملی با ترسیم کاملی از وضعیت بازارها امکان انعکاس ارزیابی و قضاوت فعالان بازار از سیاست‌ها را فراهم کند. در حوزه توسعه بازارها ایجاد، توسعه، بازنگری و انسجام در حداقل چهار بازار ارز، اوراق مشارکت، بین بانکی ریالی و تسویه بین روز نظام پرداخت و تسویه لازم و ضروری است. نرخ‌های سود حاکم بر هر یک از این بازارها و ارتباط معنادار این نرخ‌ها با یکدیگر برای جلوگیری از آربیتراژ سودجویانه منجر به تخلیه ظرفیت و جلوگیری از توسعه بازارهای غیررسمی نیز در این مقاله مورد بررسی قرار می‌گیرد. کلمات کلیدی: بازار پول، بازار ارز، بازار اوراق مشارکت، بازار بین بانکی ریالی، بازار بین بانکی تسویه نظام پرداخت‌ها و بازار رهن.